

Rybí pláč

Jan Burian

Můj psychiatr konstatuje chladně
Že jsem se dostal do stresu
Já si spíš myslím že jsem prostě na dně
Stávám se rybou mlčky nenápadně
A tenhle pocit vážně nesnesu

Můj psychiatr říká: To se spraví
Nutí mě prášky na nervy
Já ale toužím skočit do Vltavy
A začít plavat přes jezy a splavy
Jak olejovka prchlá z konzervy

Chci hasit žízeň kapkou deště
A potom slíbat růžím růž
Chci říkat ještěrkám své ještě
Chci říkat užovkám své už

Můj psychiatr říká že moc piju
Ty zase že jsem zkrátka cvok
To prosím s tebou už pár pátků žiju
Pěstuješ si mě ve svém akváriu
Chytáš mě do svých nalíčených ok

Oběma se vám v hlavách nerozsvítí
Nevíte co je rybí pláč
Nemáte zdání co ta ryba cítí
Když se zas mrská v telefonní síti
Když se z ní stává zavináč